

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 502/2021
02.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парничном поступку тужиоца АА из ..., против тужене ББ из ..., ради вршења родитељског права и издржавања, одлучујући о сукобу месне надлежности између Првог основног суда у Београду и Основног суда у Врбасу, на седници одржаној 02.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Врбасу.

Образложење

Основни суд у Врбасу, решењем П2 103/2021 од 26.05.2021. године, огласио се месно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Првом основном суду у Београду, Одељењу за парничне П2 спорове, као стварно и месно надлежном суду на даље поступање. У образложењу је указао, да, како је пребивалиште тужене у Београду, Општина Звездара, улица ... број .. и имајући у виду предмет спора, то је на основу одредбе члана 39. став 1. Закона о парничном поступку, а у вези члана 202. Породичног закона, донео одлуку као у изреци решења.

Први основни суд у Београду, није прихватио месну надлежност, већ је уз допис П2 1270/21 од 19.08.2021. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу месне надлежности. У образложењу је указао, да је у конкретној ситуацији предмет спора одлука о вршењу родитељског права и да се не ради о искључивој надлежности неког суда, због чега се Основни суд у Врбасу без приговора тужене није могао огласити месно ненадлежним.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу месне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Врбасу.

Тужба је 01.04.2021. године поднета Основном суду у Врбасу, ради вршења од стране тужиоца родитељског права над мал. ВВ, рођеном ...2015. године у ..., обавезивања тужене да на име дела доприноса у издржавању малолетног детета учествује у месечном износу од 1.000,00 динара, почев од подношења тужбе, па све док постоје законски разлози и уређења личних контаката између малолетног детета и тужене по моделу предложеном од органа старатељства. Према обавештењу Градског центра за социјални рад у Београду, Одељење Звездара од 09.06.2021. године, мајка детета се није одазвала на два службена позива послата за 21.05.2021. године и 04.06.2021. године, као и да теренском посетом на адреси није пронађена.

Одредбом члана 19. став 1. ЗПП је прописано, да, суд ће по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, најкасније у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу. Одредбом става 2. овог члана, да, ако се тужба не доставља туженом на одговор, суд ће по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема тужбе. Одредбом става 3. овог члана, да, суд може да се по приговору месне ненадлежности туженог огласи месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу.

Одредбом члана 39. став 1. ЗПП је прописано, да, за суђење је опште месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште.

Одредбом члана 48. став 1. ЗПП је прописано, да, за суђење у споровима ради утврђивања постојања или непостојања брака, поништења брака или развода брака (брачни спорови), поред суда опште месне надлежности, надлежан је и суд на чијем подручју су супружници имали последње заједничко пребивалиште.

Одредбом члана 202. Породичног закона („Службени гласник РС“ бр. 18/05, 72/11 и 6/15) је прописано да, на поступак суда који је у вези са породичним односима, примењују се одредбе закона којим се уређује парнични поступак, ако овим законом није другачије одређено. Одредбом члана 209. овог закона, да, у брачном спору месно је надлежан суд одређен законом којим се уређује парнични поступак.

Како у конкретной ситуацији за поступање у овом предмету није прописана искључива месна надлежност, имајући у виду да је предмет тужбеног захтева вршење самосталног родитељског права, обавезивање на издржавање и начин уређења виђања малолетног детета са туженом као родитељем, то се Основни суд у Врбасу без приговора тужене о месној ненадлежности тог суда, није могао огласити месно ненадлежним, због чега је месно надлежан за даље поступање у овом предмету, као суд за који се тужилац определио подношењем тужбе.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправака
управитељ писарнице
Марина Антонић**